

Sygn. akt IV CSK 420/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa M.K.
przeciwko Województwu [...]
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 stycznia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 21 lutego 2017 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód M.K. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 lutego 2017 r., opartą na obu podstawach przewidzianych w art. 398³ § 1 k.p.c., uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością wynikającą z naruszenia art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1, art. 233 § 1 w zw. z art. 391 § 1, a ponadto art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c. oraz art. 417 § 1 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzasadnienie wniosku opartego na przyczynie przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przedstawienia argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw kasacyjnych. Zakres badania sprawy w ramach przedsądu nie pozwala Sądowi Najwyższemu na ocenę na tym etapie postępowania zasadności zarzutów postawionych w skardze kasacyjnej. Z tego względu powołanie się na przyczynę w postaci oczywistej zasadności skargi nie może być sformułowane w sposób wymagający takiej oceny, lecz powinno koncentrować się na argumentacji prawnej odrębnej w stosunku do merytorycznej motywacji skargi i zmierzającej do wykazania „oczywistości” w rozumieniu powołanego przepisu.

Z tymi założeniami pozostaje w sprzeczności uzasadnienie wniosku powoda, które sprowadza się do powtórzenia zarzutów skargi wraz z elementami ich uzasadnienia. Skarżący pominął natomiast argumentację prawną, która zmierzałaby do przekonania, że zarzucane w skardze naruszenia prawa miały oczywisty, kwalifikowany charakter, co mogłoby ewentualnie prowadzić do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną. Ponadto, powód, uzasadniając wniosek, dążył w znacznej mierze do niedopuszczalnego w świetle art. 398³ § 3 k.p.c. podważenia przeprowadzonej przez Sąd drugiej instancji oceny dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, gdyż pismo mające stanowić odpowiedź pozwanego Województwa [...] na skargę powoda, lecz złożone po upływie przewidzianego dla tej czynności terminu (art. 398⁷ § 1 k.p.c.), nie tylko nie zawierało wniosku o ich zasądzenie, ale podlegało zwrotowi na podstawie art. 207 § 7 k.p.c.

jw